

Petit Malheur...

Ik keek er al langer tegen aan. Elke vierkante centimeter van mijn GSA Rouge Vallenga ken ik. Er kwamen al vele karweitjes voorbij waar normaliter geen mens op loopt. Tja, eigen schuld, ik wil toch maar door elke dag in die GSA.

Al een paar jaar zag ik het plaatwerk rondom de beide ophangpunten van de achterklep opbollen. Geen idee wat me te wachten zou staan als ik er eenmaal aan zou beginnen. Maar gebeuren moest het wel! Ik zag mezelf al staan vandaag of morgen met de klep in mijn handen. Onder de voorruit begon ook aan beide kanten wat materiaal op te bollen... Ja, dan weet ik het wel: "die moet er ook uit!"

Hans Picard hielp me de klep eruit te tillen. Niet zo'n groot karwei maar met de ruit er nog in is deze wel zwaar om in je eentje er even uit te tillen.

De voorruit er ook maar uit in één moeite. Ja hoor, fijne gaten in de omlijsting. Laswerk dus met gevoel. Glad slijpen en wat plamuur voor het fijne werk. Polijsten, kit op de bewerkte plekken. Ruit in rubber leggen en ouderwets de naden van het raamrubber vol met vaseline, touwtje erin gelegd, aan de onderzijde de losse einden elkaar overlappend opdat ik van beide kanten het rubber kan binnenhalen. Nog een keer met behulp van vaseline op de plek vasthouden in de naad. Een deken op de motorkap en

de voorruit tegen omlijsting leggen. Beetje schuiven aan de onderkant, van binnenuit de rubberrand een paar centimeter met behulp van een gebogen schroevendraaier - dit wil zeggen het schroefblad gebogen - naar binnen halen. Checken of de ruit er redelijk voorligt, van buitenaf beetje schuiven om dat te voelen en zien. Weer naar binnen en touwtje naar binnen halen. Rubber komt naar binnen. Ziet er goed uit! Nog een paar keer aan buitenkant kijken of de ruit er goed in ligt. Het andere touwtje ook maar binnen halen. Rubber komt hier ook mooi naar binnen. Eenmaal bij de hoeken aangekomen met nodige voorzichtigheid - het gaat daar altijd wat moeizamer - verder naar binnen halen.

Weer een beetje duwen en drukken van buitenaf. Steeds een tiental centime-

ters aan beide touwtjes de rubberrand binnen halen, ondertussen nog wel een paar keer checken en de ruit op zijn plaats duwen.

Verder het touw binnenhalen. Succes vol tot de laatste centimeter!

Op naar de achterklep, maar dat pakte anders uit. Eerst première met een jichtaanval in een voet. Elf dagen plat. Volop zin om de achterklep te bewerken. Een reserve-exemplaar met wat werk.

Twee dagen later: Ha- de griep! Weer een dag of tien uitgeschakeld. Schiet lekker op! Dan weer enigszins hersteld aan de slag, maar toch niet lekker in mijn vel, blijkt Corona, ach ja, al die anderen wel en ik niet? Gewoon lekker meedoen... c'est la fête!

Weer niet verder en het wordt kouder, ondertussen al zes weken bezig met een klus waar ik normaliter geen week voor nodig heb. Leuk zo'n schuur, maar geen verwarming...

Nu begint een en ander toch wel te dringen. Eerst het spuitwerk in orde. Dan met draadborstel de omgeving van de bevestiging van de achterklep bewerken. De vrees om eventueel met de achterklep in de handen te staan blijkt ongegrond. Er zit onder het dak een stevige balk in de lengte waarin de kooimoeren opgesloten zitten, kan er eigenlijk nooit uit. Een paar nieuwe plaatjes rond de bevestiging, geprepareerd en

daarop verse kit. Zo, dat rot nooit weer. Nu eerst even de verschillende randen afplakken die elkaar kunnen raken bij terugplaatsing klep. Henriette helpt me daarbij. Zonder ruit, lekker licht en handzaam. "Waar jij toch altijd aan begint?" Ja, zij maakt me nog maar tien jaar mee inzake sleutelwerk etc. Altijd zo geweest: "Gewoon beginnen en het is altijd goed gekomen."

Maar ja, nu die ruit nog! Net zoals bij de voorruit vaseline, touwtje etc., idem. Ik trek en plak de grote rubberflap omhoog tegen de ruit zodat-ie me niet in de weg zit bij het terugplaatsen van de ruit. Ik leg de ruit er aan de onderkant in. Onderkant rubber enigszins op de plek zodat-ie blijft hangen, zet ik een stok onder de klep zodat de ruit me niet kan wegglijden en ik hem in honderd-duizend stukjes achter de GSA heb liggen. Met touwtje etc. de achterrauit er weer in. Prachtig, nu de gasveren er weer aan. De bedrading van de verlichting haal ik terug met behulp van en binnen- en buitenkabel van een remkabel van een fiets. De buitenkabel - die is ste-

vig - door de holle ruimte. Dan de binnenkabel erin en de buitenkabel eruit. Nu de bedrading vastplakken aan die binnenkabel - de kop - en de bedrading aan die binnenkabel op de plek trekken. Hier en daar een beschadigde draad herstellen, gasveren op de plek, voorzichtig de werking van het slot controleren, wellicht wat bijstellen.

De GSA kan weer de weg op en dat mag ook wel: het begint te sneeuwen en ik ben wel uitgekeken op benzine rijden. Klus geklaard, LPG erin, da's weer fijn tanken.

ARNOLD HOEK

Uit de oude doos

(met dank aan Michiel Hers)

Citroën introduceert: Het logische vervolg op een perfect idee.

De nieuwe GSA: Comfort en karakter.
Basisprijs vanaf 16.925,-

Concessionnaires voor Den Haag e.o.

B.V. „LE VELO” CITROËN
Binckhorstlaan 95, Den Haag.
telefoon 814441

HERWEIJER — CITROËN
Sinsasappelstraat 125, Den Haag.
telefoon 085252

CITROËN GSA